

Universitätsbibliothek Paderborn

**Enchiridion Erasmi Roterodami Germani De Milite
Christiano**

Erasmus, Desiderius

Lypsi, 1516

VD16 E 2746

Erasmi Roterodami Ode Diclos, Distrophos, altero versu Heroico Hexametro, altero lambico dimaetro. De casa natalicia pueri Iesu, deq[ue] paupere puerperio virginis deiparae Mariae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33324

perfectum. In eodem bene vale frater & amice, semp quidem
animo dilecte meo, at nunc multo quam antehac tum charior, tum
iocundior. Apud diuini Audomari, ex monasterio Bertinio,
Anno a Christo nato supra Milleseptuaginta et unum.

¶ Finis Enchiridi.

ERASMI ROTERODAMI ODE DICO.

Ios, Distrophos, altero versu Heroico Hexametro,
altero Iambico dimetro. De casa natalicia
pueri Iesu, deque paupere puerperio
virginis deiparae Mariæ.

Ecquid adhuc sequimur veterum spectacula rerum?

Huc huc frequens currite.

Hec casa, quem lacera, & stat agrestibus horrida culmis

Nouum dabit spectaculum,

Quale nihil seclis preauit videre vetustis;

Nihil videbunt posteri,

Hic cuius tonitru tellusque tremiscit & ether:

Teneris crepat vagitus.

Hic orbis magni moderator maximus / infans

Virginea mulget vbera.

His ego non stabulis augusta palatia Rhomæ

Feliciora iudicem.

Non (operosa licet) Solomonia templa, nec auream

Lydi tyranni regiam.

Salve clara domus celorum, beator ipso;

Partus sacrati conscientia.

Lure tibi Louis inuident capitolia falsi;

Ditius superba saxeis,

Aegyptus sancta inuidet cunabula; monstris
 Finem datura turpibus;
 Nec minus apta deo es; q̄ hiantibus vndic̄rimis
 Hymbres & Euros accipis
 Qd̄ Lodicis egens; rigidoq̄ incōmoda feno/
 Fœtus rubentes excipis.
 Talia nascentem decuere cubilia Christum; vt
 Qui dedocere venerit
 Fastum; nullaq̄ non suadentem turpia luxum.
 Non hic renident purpure
 Sertae frondea; nō imitantes fulmina tedē;
 Non mensa sumptuosior.
 Nec strepit officijs domus ambicioſa; nec alti
 Fotient puerperam thori.
 Pannosus iacet in duris præsepibus infans:
 Diuinus attamen vigor
 Emicat: & patrioe vagitu dispuit ignes.
 Sensere præsentem deum:
 (Qd̄ qz licet) puer iumenta tepentibus auris
 Frigus decembre temperant.
 Vpilio calamis iſſdem: quibus ante capillis
 Agreste; sed pium canit.
 Aethereiq̄ chori volitant cunabula circum:
 Ut mensibus vernis / apum
 Degenerem simul ac pepulere examina regem/
 Reginouo / fauentibus
 Applaudunt alis: sublimēq̄ agmine tollunt:
 Sic turma cœlum / duci
 Circūfusa suo / gaudens stupet: atq̄ faciem
 Pronis adorat vultibus,
 Et natalicum sonat ad præsepia carmen:
 Coniunx pudicus interim
 Fusus humi; magnum trepidus veneratur alumnum
 Porro puella nobilis

M iiij

Pars bona spectaci/
defixis heret ocellis,
Primumq; se^e non capit,
Sec^o siuumq; stupens genitrix virguncula partum/
Nulli marito debitum,
At simul eiecit pietas materna stuporem:
Prædulce pignus corripit:
Ac modo porrecis prohibet vagire papillis:
Modo tepente frigidum
Blanda fouet gremio, paruiscq; dat oscula labris
Nunc pectori adprimit suo:
Nunc blefo teneros initiat murmure somnos
Amabilis inuicem modo
Letam prole deo vides gestire parentem:
Prolem parente virgine.
τελος

Lypsi, in ædibus Valentini Schumanns
Calcographi diligentissimi. Octa-
uo Calendas Septembri.
Anno &c. xvi.

